

Milenko D. Ćirović

PUTOKAZ

Toliko davno otišo
A ni stope ne odmakao
Gori od želje za povratkom
A ne zna okle ni kud
Kad ni odmico nije

RONDA BIVSTVA

Našim početkom počeo je naš kraj
Što nas više biva manje nas ostaje
Tangenta na krugu užurbano damara
Centar kruga bliži se periferiji
Krug se zatvara neiživljeni svijete
U prazničnom iščekivanju da se desi
Umrijeti a ne znati da si mrtav
To ti je zabroju moj brajko

TRAJANJE

*Ima samo jedan put
I ono što se ne mijenja*

Nastavlja se besmisleno
Bubrenje materije
I dozrijevanje nestvarnog
Na promaji vremena

U opštoj metonimiji
Začućenih pojmova
Radoznalost sazrela
U motiv trajanja

O prolaznosti
Gdje ti je kraj kraja
A gdje ti je
Početak početka

Gdje su formule
Te čudne alhemije
Nastajanja i trajanja
Trajanja i nestajanja

NEKOPIRATI

EKSTAZA

Vjetar svojim ludim milovanjem
Dovodi do ekstaze plamen razbuktali
Zastalo vrijeme nad slatkim vapajem
Crni leptiri u letu pospali

Uzlećele tice izgubile glas
Okamenile se i ne lete
Sjenke suncu mole se za spas
Zapleo se sluh u tonove uklete

APATIJA

Nekad me obuzme pijanstvo bez pića
Pogled mi iščašen okameni se lice
Stvarnost postane događanje van bića
Iz magle izlijeću purpurne prepelice

Zurim u prazno misli se razbježale
I zaplele se u sivu potku vremena
Oči mi nevidljivu tačku fiksirale
Damaranje se gnijezdi ispod tjemena

JURIŠO SAM NA NEBO

Jurišo sam na nebo
Da vidim šta ima gore
Dok nijesam sazno
Da gore je sve gore
Da i nad nebom ima nebo
Da i vrijeme ima vrijeme
Da i prostor ima prostor

A onda sam se survo u se
I vidio šta sve nema

OČIŠĆENJE

Ja bih da malo izađem iz sebe
Napravim izlet do praishodišta
Doživim očišćenje od prazaborava
Iščeprkam snove iz pepelišta
Tako obnovljen vratim se u se

NE KOPIRATI

OPOMENA

Teško svijetu
Kad progovori ćutanje
Svojim negovorom
Skrivene vatre
Na dijagonali vremena
Pulsirajući van prostora
Akordima trajanja
Koje se izračunava
Kvadraturom sjenki
Pomnoženom kvadratom
Polupostojanja

SMRT

Istina nad istinama
Prava i potpuna mjera
Prva i potonja tajna
Jednako strepnja i nada

Smrt je naša sjenka
Što nas vjerno prati
Kad stignemo do kraja
Izjednači se s nama

Bliža od kolijera

PRIJATELJU

Momi Dimiću

Odnio si neispjevane stihove
Tamo u to ćutanje
Deda Toplinih perivoja
Da ih tišina recituje

Ove ti je iz pjesama
Potvrdilo vrijeme
U kom popravljači svijeta
Već gube strpljenje

Sad prebiram
Po ćutanju u samoći
Otimajući te zaboravu
Svojim rimama nemoći

NE KOPIRATI

FORMA

Dok akordi himničnih tonova uzleta
Tajanstvom sfera na promaji lazura
Odjekuju bez azimuta stranama svijeta
Rimuju se pojmovi nejasnih vizura

Pojmovi čujaju u zavjetrini ćutanja
Vremena zaludenog zrenjem ideala
Iz količnika potrošenih nada i lutanja
Izračunavaju se rime bez vokala

Ustrepto prostor prividima što blude
Stvarnost zatečena burom što prijeti
Dok odjek pribira rasute amplitude
U nesimetriji rascijepljenih sjenki

PROFORMA

Misli zaglavljene u neskladu pojmova
Nude svoje trajanja na probu vremena
Otkinute od svijesti u vrtlogu snova
Damaraju sjećanjem ispod tjemena

Vrijeme oksidiralo patinom prošlosti
Zaplelo se u postojanja niti
Dok sadašnjost na rubu prolaznosti
Traži rešenje integrala biti

ANTI FORMA

Riječi bez odjeka boluju u čami
Tice zapaljene u letu
Netaknute svetinje u praznoj osami
Zavjeru svojoj svetlosti pletu

Pocrnjelo sunce a sjenke svijetle
Pojam o kome pojma nema niko
Oduvaj poplavljeni vjetre
Oblik bez imena neviđen izniko

RASPUKLA FORMA

S one strane svijesti u košmaru nebića
Na kvadrat raspukla stvarnost vrca
Iskovraženog oblika pjana od nepića
Zatečena u besmislu nestvarnosti grca

Neizrečene misli boluju u čami
Rascijepljenoj ehom besmisla
Sriču svoje note u gluvoj osami
Pojmovi van domašaja smisla

NEDOVRŠENA PJESMA

Zapisujem
Tišinu noći
I žuljeve
Iz tjeskobe duše
A onda
Krik noćne tice
Razbi koncepciju
Ove
Nedovršene pjesme

NEKOPIRATI

PR
DIOGEN pro kultura
<http://www.diofenpro.com>